

hold területi fekvőséget s ezenkívül husz éven át fizetendő 20,000 frtot hozott a közoktatásügyi kormánytól ajánlatba. Ugyane célból Kecskemét városa is tett még a múlt tavaszon igen szép ajánlatot. Most a kormányon áll, hogy melyiket fogadja el; azonban az előjelekből ítélve úgy látszik, hogy Félégháza lesz a győztes s a tanítóképző véglegesen ott fog elhelyeztetni.

Nyíregyháza város hatósága követésre méltó intézkedést tett. Elrendelte ugyanis, hogy a templomok közelében levő korezmák és pálinkamérések utcára szolgáló ajtajai vasárnaponként reggeli 9 órától a délutáni isteni tisztelet végéig csukva tartassanak.

Makó városa lakóinak sok élvezetet nyújt. Az ottani helyi lap szerint a közönség posványban gázol, döglele es, lúzos levegőt szív és fertőzött kutak vizét issza, a mi azonban a közegészségügyi bizottság és rendőrség nyugalmát egy csöppet sem háborgatja, mindketőnek mindezekre csak egy mosolya van.

Rimaszombat város képviselőtestületi közgyűlése nagy fontos águ határozatot hozott, a mennyiben egy 8 osztályú községi leányiskolának a felállítását elvileg már most elhatározza.

Ó-Kamizsán a város által épített pompás hajóhidat óriási közönség jelenlétében nagy ünnepélyességgel és lelkesedéssel nemrég megnyitották. Számosan jöttek Zomborból, Szabadkáról és a szomszédos Szegedről a megnyitási ünnepélyre, melynél a megyét Sándor Béla főispán és Schmausz Endre alispán képviselték. Az ünnepélynél a város bírája tartott beszédet, elnevezvén a hidat „Podmanicky“ hidnak.

Gyöngyös város elhatározta, hogy egy önkéntes tűzoltó-egyletet, mint fizetett tűzoltó-csapatot is szervezni fog. A szervezés első teendőit Wissinger K., a fővárosi önk. t. testületnek volt mászóparancsnoka végzi.

Nagylakon (Csanádmegyében) ártézi kut létesítését határozta el az ottani városi képviselő testület és egy küldöttséget menesztett H.-M.-Vásárhely, Versec és több helyre, hol már ártézi kutak vannak, az úgy tanulmányozása végett; a küldöttség főadatában eljárva, javaslatot tett az ártézi kutnak a verseci mintájára való felállítását iránt és a képviselő testület a javaslat folytán elrendelte az előmunkálatoknak haladéktalan megkezdését.

Cegléd városa részére Pestmegye 4000 frtot szavazott meg a miniszteriumtól nyerendő 100.000 forint inségkülönéből.

Gyöngyösön a városi képviselő testület 20 tagu bizottsága Neukomm és fia verseci céggel szerződést kötött egy ártézi-kut furatása iránt.

Szabadka város 1887. költségelőirányzata szerint a városnak bevételei 808,432 frt 73 kr, kiadása 882,795 frt 27 1/2 kr. Tehát deficit mutatkozik 74,362 forint 54 1/2 kr.

Ügyes fogás.

A vasutügyben a fővárosban járt küldöttség azzal az újsággal lepte meg városunk közönségét a „Szentesi Lap“ útján, hogy ha Szentés város az osztrák államvaspálya társulat ajánlatát fogadta volna el, a tiszai hid építése 4—500 ezer frt körül kerülne, tehát nem ingyen, hanem egy 4—500 ezer frtos hid árán jutnánk vasúthoz s ez akkor sem lenne a miénk.

Valóban ügyesebb fogáshoz alig ha nyulhatunk volna, mert a szentesi publikum sokat hisz el. Hogy ez nem állhat, mutatja a következő példa: A kisújszállás-terenci vasutvonall mentén lévő tásakonyi új Tiszahidnak műszaki próbája f. hó 16-án tartatott meg. Eltekintve a próba sikerül-

tétől csak annyit akarunk felhozni, hogy a 800 méter hosszú s 14 méter magas hid egyike a legremekőbb építményeknek s nem egyszerű kocsiközlekedési, hanem vas uti hid. Rövid öt hónap alatt épült fel ezen óriási hid, mely nagyszerűsége által ritkítja párját s a legújabb szerkezettel, milyen még hazánkban nem létezik. A hidon 6 mozdony ment keresztül egyszerre, majd egy-egy órai állás után újra meg újra megindultak az óriási gépek, recsegett ropogott a hid s végre is nagyszerűen kiállotta a próbát, — a hid a próba után 21 centiméterrel szállott, illetőleg ment össze. A mászaki közlegok s a jelenlevő szakértők teljes megalégedésüket fejezték ki, — ezzel a hid átment a társulat birtokába. S mibe került ezen vasuti hid? Közel 400 ezer frtba. Arra a kacsalirre tehát egyszerűen azt mondjuk, hogy nem hisszük el. Ez ép oly feltelesen oda votett összeg, mint a hogy a „Szentesi Lap“ a Döme-féle siklasztásról is még a vizsgálat kezdetén nem egy izben 8000 frtra tette az elsikkasztott összeget s lett belőle majdnem 18,000 frt. Mert azt csak be lehet látni laikus ésszel is, hogy egy vasuti hidnak sokkal erősebb szerkezetűnek kell lenni, mint oly hidnak, mely egyedül kocsis- és gyalog közlekedésre szolgál.

De tegyük fel, hogy csakugyan 4—500 ezer forintba kerülni emilyen hid is: hát hol van az megírva, hogy Szentés városának el kellene azt fogadni? Nem mondhatná-e Szentés városa, hogy 150 vagy 200 ezer frttal hozzájárul, a többi fedezze a társulat? Tehát bármennyibe kerülne az a hid, Szentés város képviselőtestületéről még sem tesszük föl, hogy macskát vegyen zsákban, mert a hid költsége iránt alkudozásokba lehetne bocsátkozni.

Azonban ezen túl vagyunk már, csak az a különös, hogy juthatott a Budapesten időzött vasutügyi bizottság valamely tagjának eszébe olyasmi után járni, a mivel nincs megbizva? Hát megtaláljuk mi annak nyitját. Minden háboru alkalmával a hadseregnek tartaléksapátja is van, hogy a harcoló vagy előrenyomuló hadtest hátát védi. Ilyen védő argumentumra szorul a k.-sz.-mártoni vasut is. T. i. ha majd szépen rá kell fizetni, azzal szeretnének majd előállni a főemberek, hát ha a Tiszán át hidat kellett volna építeni. Hohó! Nem oda Buda. Először is arról, hogy mennyibe került volna a hid, semmit sem mondhat senki, mert a vasúttársaság nem kért volna sem tervet, sem költségvetést a miniszteriumtól, és azt is tudjuk, hogy az állam, város, testület mindig drágábban fizeti meg valamely munka árát, hanem saját anyagából építette volna a felsőbb helyen jóváhagyandó terv szerint a hidat. Másodsor föltéve, hogy a hid nagyobb összegbe kerülne, még mindig kérdés, vajjon elvállalta volna-e Szentés város a hid összes költségét vagy sem, tehát így redukálva a meglepő hirt legfeljebb ügyes fogásnak tekintjük, hogy legyen mivel takarózní s a megszavazott vasut olcsóbb voltát feltüntetni. Majd a végén csattan az ostor.

Ministeri határozatok iparügyekben.

Az iparos tanuló tanévei. A közgazdasági miniszter elvi határozatot hozott, mely szerint az iparostanuló tanéveinek számát illetőleg az iparhatóság vagy testület csak azt vizsgálhatja, vajjon az illető betöltötté-e életének 12-ik évét vagy forogtak-e fenn körülmények, melyek a tanulóknak ifjú életkorban is alkalmazását megengedhetővé teszik, továbbá azt, hogy a tanuló legalább addig tart e, míg az iparos tanuló életének 15 ik évét betöltötte. A három évi tanidő az ipartörvényben csak példaképen van felhozva, de a tanidő éveinek meghátározására nem irányadó. A tanidő tartamának meghatározása a szerződést kötő felek tetszésétől függ s hogy valaki iparos-segéd vagy önálló iparos lehessen, arra nézve nem szükséges az, hogy az illető bizonyos éveket át mesterségét mint tanonc tanulta volna, mert az ipartörvény 41 §-ának d) pontja és a 6. §. köllően intézkedik ez iránt.

Nem képesített kézművesek, ácsok, köfuraragók tartanak-e segédzemélyeket? Építési engedélyhez költő munkálatokat oly költvének, ács és köfuraragó is végezhet, a ki hatóság előtt igazolta, hogy legalább szakbavágó munkálatoknál mint segéd működött. E szakasz értelmezése végett ugyanazon miniszterium 10,228/85. sz. a. külön rendeletet bocsátott ki, mely kétségtelenné teszi, hogy az e kategóriába eső iparosok a rendes képesített mesterséggel foglalkozó iparosokkal azonosítandók, tehát hogy tényleg segédek és tanoncok tarthatnak, de magától érthetőleg csupán azon munkák teljesítésére, melyekre ők maguk iparigazolványuk alapján jogosítvák.

Oly épület-asztalosok, kik a lakatosmunka végzésére képesített segédmunkásokat nem tartanak, jogosultak-e az ajtó és ablakok lakatos munkával leendő teljes előállítására, vagy nem? Mivel az ipartörvény 48. §-a értelmében minden iparüzőt féljogosít „készítményeinek teljes előállítására szükséges mindennemű munkát egyesíteni, az erre megkívántató segédmunkásokat tartani“, — a mennyiben az ajtó és ablakvasalások ily kiegészítő munkának tekintendők, a törvény alapján az iparos nem szorítható arra, hogy e mellékmuukákra nézve képesített segédmunkások alkalmazását mutassa ki.

Szücsiparosnak külön iparigazolvány nélkül kalapkereskedéssel foglalkoznia nem szabad. Az orsz. ipar-egyesülethez Szonhai helyről kérdést intéztek az iránt, hogy miután ott a szücsiparosok általában kalapkereskedéssel is foglalkoznak, szabad-e ezt külön iparigazolvány váltása nélkül gyakorolni? Az egyesület adott válaszában kijelenti, hogy szücsöknek rendes kalapkereskedést folytatni annélkül, hogy ez utóbbira nézve külön iparigazolványt ne váltanának, nem szabad. A kalapkereskedés vagy készítés, illetőleg kalapoknak átírozása vagy festése nem képezvén az ipartörvény 48. §-ában körülírt kiegészítő ipari foglalkozást, kétségtelen, hogy itt a törvény 47. §-a által szabályozott esetek egyike forog fenn, vagy a mennyiben mellékereskedésről van szó, az utóbbira nézve külön ipar-igazolvány váltása el nem engedhető.

Régi céhbéli mesterek kötelesek-e iparigazolvány váltásra? E kérdésben a kereskedelmi miniszter egy fölmerült eset alkalmából mint harmadfoku iparhatóság a következő határozatot hozta: „Azok, kik iparukat már az 1872. VIII.t.c. életbeléptetése előtt mint céhbéli mesterek folytatták és ezt igazolni tudják, új iparigazolványt váltani nem tartoznak, mert az iparbejelentés csakis azokra az iparüzőkre nézve kötelező, kik az 1884. XVII. t. c. hatályba lépte előtt már iparüzési jogosítványt nem nyertek.

„SZENTES és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

Hewes darabig hallgatott, végre lassan folytatta: „Sok körülmény szolt ön ellen. Én ön eitünése után való napon üzleti dolgokban visszatértem New-Yorkba s eltünéséről értesültem. Önök valami miatt összehalmozhatok — a mi nem lehetetlen, mert Janka kissé indulatos — és közvetlenül azután távozott. Másnap ön nem tért vissza. Az esküvő ideje ki volt tűzve, a vendégek meg voltak már hiva, és midőn az esküvő napja eljött, hiányzott a vőlegény. Ön szülei valamint Woodék mindenfelé tudakozódtak, de egyéb nem tűnt ki, mint hogy ön — senki sem sejtette, hogy miért — rendszeruháját egy csomóba kötve lakására küldte. Természetesen másutt más öltözetet kellett önnek megszereznie, de mi más célból, mint hogy meg ne ismerjék?“

„Janka magánkívül volt; összes ismerősei azon ürügy alatt jelentek meg, hogy neki szerencsét kívánjanak — de tulajdonképpen azért, hogy önnek megfoghatatlan eltünéséről valamit halljanak. Arra senki sem gondolt, hogy ön valami baj érhetne, mert a ruha felcserélése egy előre kiszámított cselekedetet tételzett föl. — Jól tudja, Halay ur, — hogy az előtt én is torgóldtam Wood kisasszony körül; én — még mindig melegen érdeklődtem sorsa iránt s újból kerestem föl szülői házat, mert meg kell vallanom, hogy akkor magam is azt hittem, hogy ön e viszonyról — természetesen előttem ismeretlen okból — lemondott. Jankát nem annyira fájdalomtól gyötörve, mint inkább mélyen megsomorítottnak s búszkésében megsértetnek találam. Az egybekelésre kitűzött napon erős görcsöket kapott s három napig ágyban kellett feküdnie — de nem sokára állapo-

ta jobbra fordult s azóta szebbnek és elevebbnek látszott mint valaha —“

Hewes egy ideig hallgatott — mintha oly fejezetet érintene, melyet elbeszéléséből legszívesebben hagyott volna ki; de nem lehetett a földolgot kihagyni, szólni kellett róla, s végre folytatta:

„Meg kell vallanom, Halay ur, hogy a fiatal csodaszépségű leányhoz való régi hajlam még mindig élt szivemben fűlig szerelmes voltam beleje és — ez elvaktott. Janka egy találkozás alkalmával kijelentette, hogy ön — igazolhatatlanul járt el iránta s ő életében soha sem akarna öné lenni. Én — el voltam ragadtatva s nyilatkozata által s megkértem kezét — ő beleegyezett, és miután ugyan azon héten kaptam meg ezen állást Chileben, mely számomra szép reményt nyujt, egybekelünk ön eltünése után már 14-ed napra Janka szülői házában ment végbe. Én boldog voltam“ — tévé hozzá Hewes kis szünet mulva, s nem gondoltam meg, hogy gyors beleegyezését talán inkább a megsértett búszkéség mint hozzám való igazi szerelem okozta.“

György teljesen nyugodtan és indulat nélkül hallgatta Hewes szavait. Szeme olyankor nem a beszélő felé irányult, hanem az ablak felé, a tenger távoli látatárát kereste s benső tekintete előtt csodálatos álmokképek emelkedtek föl Csak miután Hewes elhallgatott, arcát lassan feléje fordította s halkán mondá:

„És boldog-e Jankával?“

A kérdés oly hirtelen jött, hogy Hewes ur a felelettel majd zavarba jött, végre mondá:

„Hé? — minden esetre — csak is azon gond és fájdalom aggasztja bensőmet — hogy szerencsés körülmények folytán oly lény birtokába jutottam, mely egykor ön boldogságát csakis öbuben feltalálni látszott.“

„Hewes ur!“

„Szavamat adom önnek — engem az nagyon bánt és — sem miféle áldozattól sem riadnék vissza, ha a dolgom segíthetnék. Vizsgálja meg önmagát — kérje föl erre Jankát is, és — akármiyl feltűnőnek látszanék is az olyan lépés a világ szeméi előtt, szíveseb-

ben tennem meg, mintsem hogy élethossziglan azon szemrehányást érezem, hogy két derék lény boldogságát — habár nem tudva és önhibámon kívül — megzavartam.“

„Nem értem önt,“ mondá hámulva György.

„Ezennel kijelen ön önnék,“ viszonza Hewes ur, „hogy én — oly sajátos esettel szemben és mint becsületes ember — magam arra is határozom el, hogy visszalépek s a házasság felbontásához beleegyezésemet adjam az esetben, hogy ha Janka az igazi lényáladék-ért értesülve megbánta volna, hogy kezét nekem adta s az önnek adott szavát megszegte. — Többet nem tehetek — de mivel kötelességemnek ismerem, egyrészt nehéz, másrészt örvendetes szívvél teszem. Beszéljen ön maga nőmmel — teljes bizalommal viseltem ön iránt, hogy becsületes előnyyel nem fog élni, és bármire határozza el magát Janka — én határozatába beleenyugszom.“

Az érzelmek különös vegyülete volt az, mely e pillanatban György szívére ostromolta. Majd csodálkozva, majd kételkedve nézte a szót, ki izgatottan előtte állott s egy szóval — egy betűvel sem szakította felbe. Végre, midőn a házi gazda már jó darabig hallgatott, mondá:

„Hewes ur, az minden esetre több, mint a mennyit egy férfi a másiktól követelhetne. Nemesebben és magy-lelkűbben alig lehet cselekedni, de a dolog sokkal kevesebb, mintsem hogy az ember csak megfontolhatná is; — annál nehezebb tehát elhatározásra jutni. Engedjen nekem egy kis időt — önmagamnak is, hogy a mondottak fölött, melyek köztünk maradjanak, még egyszer gondolkozzunk. Aközben arra kérem, szíveskedjék kedves nejevel közölni, mily módon tüntem el akkor oldala mellől, — máskülönben gazembernek tarthatna s az — minden esetre fájdalmas lenne rám nézve.“

„Bízlek bennem, hogy megteszem,“ mondá Hewes, — „habár...“ tévé hozzá gondolkodva, de nem végezte be a mondatot, — „önnek igaza van,“ folytató azután, — „első sorban azt kell tenni s azzal tartozom önnek — apropos, hogy áll az ön pénztára?“

Folyt. köv.

Világfolyása.

Magyar delegáció. A magyar delegáció külföldi albizottsága f. hó 25-én délelőtt 11 órakor Zichy Ferenc gr. elnöke alatt ülést tartott és az albizottságnak az egész delegációhoz intézendő jelentését tárgyalta. Az ülésen jelen voltak a közös kormány részéről Kálnoky gr. külügyminiszter, Kálmán Béni pénzügyminiszter stb.; a magyar kormány tagjai közül Tisza Kálmán miniszterelnök, Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter jelentek meg. A napirendre térés előtt Zichy Jenő gróf azt kérdezte a külügyminisztertől, hogy milyen állást foglal a mingreliai herceg jelöltségével szemben? Kálnoky külügyminiszter azonban kijelentette, hogy e kérdésre nem felelhet. — Falk előadó felolvasván az általa szerkesztett jelentést, az első sorban általánosságban tárgyalatott s rövid eszmecsere után általánosságban elfogadtatott. A külföldi albizottság jelentésének általános része majdnem kizárólag keleti, nevezetesen a bolgár eseményekre vonatkozott, melyeknek egyes fordulatait a hazai közvélemény egy év óta oly rendkívüli érdeklődéssel kíséri. Az albizottság kötelességének tartotta, mindenekelőtt kifejezést adni azon meleg rokonszenvnek, melyvel hazánkban a bolgár népnek szabadsága és önállósága érdekében folytatott küzdelme találkozik, azon szabadság és önállóság érdekében, mely a bolgároknak még különösen is a berlini szerződést aláírt európai hatalmak által biztosítva lett. Annál sajnálatosabbnak tartja a külföldi albizottság azon tény, hogy Bulgária szabadságának és örendelkezési jogának esorbitására szokatlan eszközökkel is kísérletet tenni vállalkozik egy hatalom éppen azok közül, a melyek ama berlini szerződést aláírták és így annak tiszteletben tartására első sorban volnának kötelezve.

A német birodalomgyűlés ülészaka f. hó 25-én nyitott meg első terjedelmes trónbeszédével, melynek azonban a külviszonyokra vonatkozó passzus elenyészően csekély része. Már a bolgár forradalom napjaiban fenyegetőzött volt a Nordd. Allgemeine Zeitung azzal, hogy a legközelebbi ülészen a kormány ilyen meg olyan határozottsággal fogja kezelni a német birodalom állapontját. Az az ülészak bekövetkezett, el is mult anélkül, hogy Bismark herceg csak egy árva hangot is bocsátott volna közre külpolitikájáról. Annál több várakozást kötöttek most, a bolgár ügy soknemű fordulatai után, a trónbeszédhez. Csakhogy a trónbeszéd éppen e részben a legtartózkodóbb. Illető passzusa szóról-szóra így hangzik: „A német birodalom barátságos és békés viszonyban él valamennyi külföldi állammal. A császár politikája folyvást arra irányul, hogy ne csak a német nép számára óvja meg a béke áldásait, hanem Európa tanácsában valamennyi hatalmasság egyetértésének fenntartása érdekében is érvényesítse befolyását, melyet a német politika tapasztalt békeszeretete s a más kormányok részéről nyert bizalom, továbbá a függő kérdéseknél a saját érdekek hiánya s különösen a szoros barátság szerzett neki, mely a császárt a két szomszéd császári udvarhoz fűzi.”

Szófia. Jó forrásból úgy hallik, hogy Gadban effendi a bolgár kormányt felhívatatosan megkérdezte, hogy Mingreliai Miklós hercegen a bolgárok megnyugodnának-e s elfogadható volna-e oly kormányzás, melyet a porta a konstantinápolyi orosz nagykövettel egyetértőleg alakítana. A bolgár kormány azt felelte, hogy a fejedelem választására egyedül a nagy szobránye illetékes, s hogy a regensség és a miniszterium megalkotása tisztán belső ügy s kizár minden idegen befolyást. Gadban Karavelovot is megkérdezte, támogatná-e a mingreliai herceg jelöltségét. Karavelov jellemzőleg úgy válaszolt, hogy véleménye szerint a választás lehetetlen, mint hogy a berlini szerződés a cserkeszeknek megtiltja a Bolgárországban való tartózkodást. — Egy szófiai távirat még a következőt jelenti: A katonaintézet több növendéke feljelentést tett, hogy az intézet tanára, Tapa icsarov kapitány, egy idő óta kartársaik közül többet, kik az aug. 21-iki államcsinyben részt vettek, de kegyelmet nyertek, utoljára zendülés kezdeményezésére hívott fel. A táparancsnok Tepaviesarovot elfogatta, a növendékeket lefegyvereztette és szigorú vizsgálatot indított meg.

Ováció Battenberg Sándornak. Minden nagyobb bolgár város, minden katonai helyőrség üdvözlő táviratokat küldött a szlivnicai csatanap évfordulója alkalmából Szófiába. Ruszcsukban különös módon ünnepelték meg e nagy napot. A nagy csarion összegyűlekezett több ezer főre menő közönség a lakosság minden rétegéből s ott Sándor fejedelem életnagyságn arcképét megkoszorúzták, úgy vitték körül a város főbb utcáin

mindenütt kiabálva: Eljen Sándor fejedelem, éljen a szlivnicai hős! A merre az impozáns menet elhaladt, a nép tiszteletteljesen levette sapkáját, kalapját, a nők meg kendőiket lobogtatták. Ez a jelenet oly lélekemelő volt, amirehasonló alig fordult elő valaha Ruszcsuk városában. Sándor fejedelem ezrede üdvözlő táviratára így válaszolt: „Könyező szemekkel mondom köszönetet üdvözlétkért s az abban kifejezett érzelmekért. Üdvözlöm önöket Szlivnica hősei. Bár távol töletem, még mindig köztetek élek. Ti hősök, ősméritek változatlan érzelmeket s azt a benső szeretetet, melyet irántatok táplálok.” — Azok a hírek, hogy koalíciós miniszterium alakul, illetőleg hogy a kormányosság s a miniszterium lemond, valótlanok. — Egy bolgár küldöttség érkezett Bükarestbe, mely Németországba megy, hogy Battenberg Sándor herceggel értekezzen. A küldöttség vezetője Stonajov Zaharia.

HIREK.

— **Hangverseny** rendez a helybeli dal- és zeneegylet f. évi dec. 4-én Elszasser kávéházi termében, melyre a pártoló tagok jegyei érvényesek. A programot tartalmazó meghívó jövő hét elején fog kibocsáttatni.

— **Uj városi képviselők.** Az új községi törvény értelmében részint a nők mint virilisek, részint másutt lakó virilisek képviselői jogukat más által gyakorolhatván, ennek folytán a városi képviselőtestület több intelligens taggal szaporodni fog. Mint értesülünk, ily képviselőt folytatán új évtől kezdve belépnek: dr. Csató Zsigmond, (özü. Kiss Pálné asszony helyett), dr. Csató Kálmán (Rác László helyett), dr. Mátóffy Ferenc (özü. Batik Sándorné asszony helyett), Tóth Árpád (atyja Tóth József helyett). Jövő számunkban a többi bejelentett képviselőket is közöljük, a fentemlített s kellően kvalifikált fiatal generációnak pedig a legszebb jogok gyakorlásához ösztönözni gratulálunk.

— **400 részvény** jegyeztetett tegnap délig a megalkotandó „Szentesi Hitel-Szövetkezet“-be s tudva azt, hogy még sokan ohajtanak részvenyt jegyezni, figyelemzetjük az illetőket az idő rövidsége miatt, hogy ez évi dec. hó 1-jéig vagyis szerdaig igyekezzenek jelentkezni a segély egylet helyiségében, hogy a közgyűlés kellő időben megtartható, az alapszabályok mielőbb felterjeszthetők legyenek, mert csakis úgy lesz lehetséges, hogy az új szövetkezet jövő évi jan. 1-jén kezdhesse meg működését.

— **Az ártázi kút medencéjéhez** tartozó alapkövek e hét folytán érkeztek meg városunkba és a hely színe vannak kirakva. A kövek szakértők állítása szerint igen kitűnő keménységgel bírnak s majdnem elpusztíthatlanok.

— **Mai napon** lesz a helybeli iparos ifjusági egylet rendezői által hirdetett „Katalin-bál“ megtartva, melyre egy a jótékony cél mint a fiatal rendezők fáradozása iránti tekintetből a mamák és kedves leányaik, s mindazok figyelmét felhívjuk, kik nemes célt előmozdítani s annak javára mutatni szeretnek.

— **17,884 frt 76 kr-ra** rug a szentesi árvapénztárnál elkövetett sikkasztás, tehát jóval több a sokszor feltelesen hangoztatott 8000 frtnál. Majd a városi közgyűlés lefolyásával kapcsolatban ismertetni fogjuk mind ezen, mind a vele kapcsolatos egyéb ügyeket.

— **Vásárhely és Vidék** — beu a következő vasuti hírt olvastuk: A szajol-vásárhelyi vasut kérdése nálunk már le is tünt a napi rendről s így méglán melepelt bennünket a „Mindszent“ legutóbbi számának azon híre, hogy: a kormány és a magyar államvaspálya társaság intéző körei a szentesi vasutat Vásárhelyig fűszádelköznek kiépíttetni, s hogy: Hm-Vásárhely már megkezdette ez ügyben a munkálkodást. — Tudunkkal ez ügyben városunk részéről újabb semmi lépés sem történt, azonban a „Mindszent“ híreinek első részét magunk is valószínűnek tartjuk, s a legmelegebben kívánjuk, hogy a kormány és a magyar államvaspálya társaság „szándéka“ mielőbb megvalósuljon, mert városunk régen árt ezen vasutvonal szükségét. A jó szándék tehát nálunk is megvan, csak hogy míg a példabeszéd szerint „a pokol utja is jó szándékkal van kiköveztve“, addig a vasut kiépítéséhez még nem elég a jó szándék.

— **Csongrád megye alispánja** a Szentesi városi képviselők választása előtt alakítandó igazoló választmányba, mely az új községi törvény értelmében 4 tagból álland, a legközelebbi választás alá nem eső képviselők közül id. Temesváry Antal és Balázsovits Norbert képviselőket nevezte ki. A másik két képviselőt a városi képviselőtestület fogja megválasztani.

— **Csongrád megyei bizott.** tagokká megválasztattak a következők: Ifj. Tekulics János, dr. Bojnicher Antal, Éder János, Cseh P. László, Éder István, Szabó Imre, Réti Ernő, Holcer Adolf, Kuklics Pál, Komjáthy Mór, Szepesi János — mindannyian a községi-párt jelöltjei.

— **A szentesi kaszinó** ujonnan megválasztott vendéglőse mindekkoráig nem jelentkezett, mi fölötté gyanus, mert, mint hírlik, a szarvasi kaszinó, hol az illető alkalmazva van, bizonyos kedvezményt nyújtása által meg akarja tartani, jó lesz ez ügyben tudakozódnai.

— **A belügyminiszter rendeletet** bocsátott ki a köztörvényhatóságokhoz, melyben nekik meghagyja, hogy, habár a kolera hazánk területén némely helyeken megszűnt, más helyeken pedig szülőfélben van, mindazáltal igen lehetséges, hogy enyhe tél esetében a nagy kora tavasszal újbol s nagyobb mértékben lép föl, a szükséges és elrendelt óvintézkedések ezentul is tétessenek. Nevezetesen ügyelni kell az élelmi szerek épsé-

gére, desinifikálásra, jó ivó víz használatára stb. E rendelet a megye területén levő községekkel mihez tartás végett közöltetett.

— **Mindszent határában** holmi lökötdök éjszaka idején egy gazda lovait el akarták lopni, sőt már ki is vezették az udvarból, de a gazda nesztét vevén a dolognak a tolvajokra lótt, minék folytán azok a lovakat szabadon bocsátva ellilautak.

— **Gyermekgyilkosság.** Dóσαι Molnár Rozália, Csurnai Ferenc kalapos-mester szolgálója, f. hó 15-én egy fü gyermekét szült s a gyermeket az udvarban lévő szénaboglyába rejtette. A kocsis f. hó 23-án este, midőn szénát húzott a boglyából, a vashoroggal a gyermekhullát kirántotta. A rendőrség azonnal értesítve lőn, a gyermekgyilkos anya rögtön le lett tartóztatva, a gyermek hullája törvényszékieg felboncoltatott. Dóσαι Molnár Rozália töredelmes vallomást tett, beismerte, hogy a gyermekét élve szülte és úgy fojtotta meg.

— **Felső-Pusztaszeren** egy kolera eset fordult elő, az is behurcolás által történt, mert több eset nem fordult elő. Az illető egyén, kin az ázsiai kolera konstataltatott, meghalt.

— **Borzasztó családi dráma.** Borzasztó családi dráma játszódott le Doborjában, Liszt Ferenc születési helyén. Egy a jobb módú parasztcsaládokhoz tartozó 53 éves ember rátámadt saját hitvesére és orgyilkos módon fejszével leütötte. A gyilkost Breyer Ferencnek hívják. A boldogtalan asszonyt ugy csalta be a kamrába és hatúrolt tötötte le s erre a gyilkos a konyhába rohant és legidősb leányát Johanuát, ki egy Kinzl nevű paraszthoz ment férjhez, támadta meg, három borzasztó ütőssel vágta szét koponyáját. Az ifju nőt még élve vitték a szomszédos házba. A gyilkos ifjabb leánya, Terézia, a ki tanuja volt a véres tettnék s a ki atyja kezéből a fejszét ki akarta ragadni, szerencsésen idejekorán elmenekült. Miután a gyilkos paraszt még a bölcsoben fekvő 4 hónapos alvó csecsemő unokáját Kinzl Ignácot is agyoütötte, elfutott a házból és ez ideig nem sikerült őt kézrekeríteni. Dr. Schmidt vizsgálóbíró a helyszínére sietett s a tényálladék főlvétele után elrendelte a gyilkos körözését.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Értéktőzsdei hetijelentés.

(A „Magyar Mercur tudósítása.)

Budapest, november 25.

A lefolyt nyolc nap óta az értéktőzsdén a szilárd irány folytatódott és a mint azt előre jeleztük, az árfolyamok tovább emelkedtek. Most, hogy Oroszország agresszív magatartásával felhagyni látszik és viszont Ausztria-Magyarország, Németország és Anglia koalíciója tisztább körvonalakban kezd előtűnni, a tőzsde a politikai helyzetet teljesen megnyugtatónak találja. Nem csoda tehát, ha a hausse kiterjed az árfolyamlapban jegyzett csaknem összes értékpapirokra. Még a bankok és iparvállalati részvények is figyelembe részesültek most, holott az e fajta papírok jó idő óta el voltak hanyagolva. A mit azonban mint jellemzetet kell kiemelnünk, az: hogy nemcsak a spekulatív fejt ki nagyobb tevékenységet, hanem a tőkepenzes magánemberek is bátrabbak lettek és újra érdeklődnek a tőzsdre iránt, melytől elretentette őket a háborútól való félelem.

A forgalom részleteire nézve megemlítjük a következőket:

Bankrészvények emelkedtek és pedig magyar hitelrészvény 297 frtről 302 frtra, osztrák hitelrészvény 280-30 frtről 290-90 frtra, leszámítoló bank 103-70 frtről 104-40 frtra emelkedett.

Tőkebefektetési papírok közül 4%-os aranyjárdék 103-55 frtről 104-50 frtra, 5%-os papírjárdék 93 frtről 93-85 frtra emelkedett.

Biztosító társulatok közül I. magy. általános 3175 frtről 3140 frtra szállott alá.

Közlekedési vállalatok közül osztr. magy. államvasut 244-75 frtről 249-50 frtra emelkedett, továbbá b.-pesti közúti vasut 476 frton maradt.

Takarékpénztárak közül pesti első hazai 7750 frtről emelkedett 7900 frtra.

Igen élénk üzlet volt különféle **iparvállalati** részvényekben. Így Ganzgyár 800 frtről 825 frtra, Schlickgyár 163 frtről 177-50 frtra emelkedtek.

Sorsjegypapírok igen jó keresletnek örvendtek, nevezetesen magyar vöröskereszt sorsjegyek 9-60 frtről 10 frtra emelkedtek. Bazilika sorsjegyek 8-50—8-70 frttal jegyeztetnek.

Az arany és a külföldi váltók ára emelkedett.

Nyiltér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

5. Ámbár Európának legfőbb orvosi tekintélyei

megvizsgálták s melegen ajánlották, és a legtöbb orvos manapság ezt rendeli: mégis akadnak kétkedők, kik nem bírnak magokat arra elhatározni, hogy a sokkal költségesebb szerek helyett, mint rhabarbara, keserűvíz, szulbergi cseppek stb. tegyenek egy kísérletet Brandt R. gyógyyszerész svájci labdacsaival (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban.) pedig meg vagyunk gőzödve, hogy azoknak kellemes, biztos és jótékony hatása mindenkit, még a legérzékenyebb természetű birót is meg fog lenni s kielégíteni. A gyógyszerárban mindig Brandt R. svájci labdacsaikat kell kérni s figyelembe veendő a doboz címlapján levő fehérkereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Föld eladás.

Sréter Ferenecnek szent-lászlói 31 (1200 négyszögöles) hold földje szabad kézből eladó. Értekezhetni: III. t. 30. sz. alatt.

HIRDETÉS.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy Szentesen

Weisz Bernát-féle házban fehérmű gyárat

nyitottunk és ajánljuk kizárólagosan saját készítményű női és férfi fehérneműket, ugy szintén elfogadunk elkészítésre mindenféle mennyasszonyi kelengyékét még azon esetben is, ha a hozzávaló árak nem nálunk lettek volna is vásárolva, s azokat díszösen, pontosan elkészítjük. Továbbá férfingeknél kijavításokat is elvállalunk. Azonkívül ajánljuk amerikai módon berendezett tisztító intézetünket a közönség figyelmébe. Divat- és rövidtáru szakmába vágó minden cikkben dús választékot tartunk. A fentebbiekkel valamint szepességi vászonnal és asztalneműekkel dúsán berendezett raktárunkat városunk és vidékünk t. közönségének becses pártfogásába ujjonnan ajánlvá maradtunk

tisztelettel

SCHERZ és SZEVERÉNYI,
első szentesi fehérnemű gyára.

ÉRTESETÉS.

A „Szentesi Kölcsonös Segélyző Szövetkezet” alapszabályainak 11. § a értelmében ezen szövetkezetben minden év elején lehet részvényt váltani s a szövetkezeti tagok sorába lépni. Ennekfogva értesítettnek a belépni óhajtok, hogy a végből az aláírási ív a szövetkezet hivatalos helyiségében minden szombaton délután és a polgári körben (özv. Tóth Józsefné házában) valamint a kör vendéglősnél Karai Jánosnál minden nap egészen folyó évi december hó 15-éig mindenki rendelkezésére áll.

Egy-egy részvény után a beíratási díj 40 krajcár, mely részvény aláírásakor lefizetendő, a heti betét pedig részvényenkint 20 krajcár, mely újévtől kezdve lesz fizetendő.

Szentes, 1886. november 20.

Az igazgatóság.

Brünni kelméket

elegans
őszi vagy téli
öltözetekre,

3.10 métert kitév szelvényekben
mindegyik éppen egy férfi öltözet-
re elegendő. frt 2.50 igen finom
frt 7.75 legfinomabb
frt 10.50 legeslegfinomabb

valódi gyapjuszövetből
Palmerston és Boy 1611
kiszárolt méterje frt 2.50
egész 3 frt 4.50. — Női posztók
méterje frt 1.25 krtól 2.50 krtig,
megkül. bárkinék is posta utánvétel
mellett:

Felutach-Fabrik-Niederlage
SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi
cég szöveti szilárd és izlésteljes
kivétel valamint kiváltképeni tar-
tosság által ténnek ki. Ezek elis-
mert megbízható szilárdsága és
rendkívüli munkaképessége egy-
szersmind az iránt is kezeséget
nyújt, miszerint csakis a legjobb
árú s pontosan választott minták
szerint lesz szállítva. Kivánatra
fentebbi raktár mintákkal in-
gyen és bérmentve szolgál.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem 1 sorsjegy 10
csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. sz.
„Kincsem-sorsjegy”-ek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Halász Szabó Jánosnak

a legnagyobb nép forgalmu ut-
cában egy vendéglő minden kö-
nyelmének megfelelőleg épült,
regale és kávéházi joggal el-
látott I. tized 315, sz. alatti
háza jövő 1887. január hó
1-ső napjától három egymást
követőre hasznóberbe kiadó.

Értekezni lehet a tulajdonos-
sal III. tized 648. szám alatti
házánál.

Füsti Molnár Istvánnak

Remes János-féle (III. t. 174.
sz. a.) háza kedvező fel-
tétel mellett eladó — vagy
újévtől árendába is kiadó.

Hirdetmény.

Szentes város részéről a 24-ik ráta területén
gyakorolható bor és pálinkamérés jog — 1887-ik
évi január 1-től kezdődő 3 évi idő tartamra — f.
évi december hó 5 én délelőtt 11 órakor a tanács-
teremben tartandó nyilvános szóbeli árverésen a
legtöbbet ígérőnek hasznóberbe fog adatni.

Felhivatnak bérteni kívánók, hogy 65 frt bá-
natpénzzel ellátva a jelzett helyen és időben amnyi-
val is inkább jelenjenek meg, mivel utólagos aján-
latok elfogadhatni nem fognak.

Szentes, 1886. nov. 26.

Nagy Imre tanácsnok.

A legjobb és legszebb
HARMONIKÁK

és mindenféle

ZENE-ESZKÖZÖK

kaphatók csakis

TRIMMEL N. JÁNOSNÁL

BÉCSBEN

VII. Császártút 7. szám.

Arjegyzékek harmonikákról vagy zeneszerekről
ingyen és bérmentve.

Feltűnést keltő hirdetés.

A 88 év óta fennálló

SZŐNYEG- és TAKARÓGYÁR
Lichtenauer özvegye és fiai,
raktárából küld

LÓ-TAKARÓKAT

190 cm. hosszúságú és 130 cm. szélességű,
elpusztíthatlan minőségben, sötét alapon, riktó szelékkel:
mintegy 3 kiló nehéz, darabja oszt. ért. 1 frt.
ugyanazon nagyság elsőrendű " " : 50 kr.

Kénsárga bércosi-takarók
hatszoros két vagy fekete-piros szálakkal, körülbelül 2 méter
hosszúak és 1 1/2 méter szélesek kitűnő minőségben, darabja
2 frt 25 kr.; a takarók teljesen szagtalanok, nagyon vas-
tagok, azért igen alkalmasak ágytakaróknak valamint sző-
nyegeknek stb.

Azonkívül eladunk, a meddig a készlet tart,
juta-szőnyeg maradványokat
a legszebb választásban, 10-13 méter hosszú darabok 3 f. 20 kr.
Készárnyu függönyök egy draperiával s két tar-
tóval 1 f. 75 kr.,
Ágyterítők 1 f. 50 kr.,
Asztalterítők 75 kr.

Szőnyegek minden minőségben kaphatók.
Az összes eladó árak hibátlanok és érték feletlenség
vállaltatik.

Meg nem felelő árúknak fennakadás nélkül visszavételnek.

A szétküldés utánvétel történik e cím alatti:
Lichtenauer özvegye és fiai
BÉCS I. Rothenthurmstrasse 14.

Számos bizonyítvány
legelső
orvosi tekintélyektől.

Érdem érmék
különböző
kiállításokról.

Harminez éven át jönnek bizonyult Anatherin száj- és fogviz

Dr. POPP J. G. től,

cs. kir. udvari fogorvos Bécsben,

I. Bognergasse 2.

A legkitűnőbb szer csúszos fogfájalmakban, gyula-
dásoknál, a foghús dagadtai- és sebei-él; fölolvá-
zítja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését;
az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s mi-
dion a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagotól meg-
tisztítja, a szájnak kellemes frisseséget kölcsönöz és már
rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot. Jón-
nak bizonyult öblögető víz az illát torokbajoknál és dypht-
eritisnél; megkönnyebbíti a foggyövest gyermekeknek és
nélkülözhetlen az ásványvíz-ivóknak. Egy nagy palack 1 frt
40 kr., egy közép 1 frt és egy kicsi 50 kr.

Dr. Popp-féle **nővény-fogorv.** Rövid haszná-
lat után a fogakat vakító felhőre teszi a nélkül, hogy
azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. Popp-féle **Anatherin-fogpaszta.** Üveg-
szelencékben 1 frt 22 krral. E szer a legzús üdöséget s
tisztaságot főtartja, s azonkívül arra szolgál, hogy a fogak
fehérségét és zománcát épségben tartsa, a fogakat a rom-
lástól óvja s a foghúst erősítse.

Dr. Popp-féle **illatos fogpaszta.** Rövid haszná-
lat után vakító fehér fogak; a fogak (természetes és mű-
fogak) ápolására és a fogfájás megszüntetésére. Darabja 35 kr.

Dr. Popp-féle **fog-óltom.** Igen gyakorlati s a
legbiztosabb szer a lyukas fogaknak önlőmozására. Ára
dobozonként 1 frt.

A dr. Popp orvosi **nővény-szappan** kitűnő
pipereszer a sömör, kütég, májfolt és szeplő ellen, a tiszta,
üde arcbőr előmozdítására és fenntartására, az atka, pör-
senés, tisztítatlan arcbőr, kelések ellen. Darabja 30 kr.

A t. c. közönség felkérte, világosan Popp
cs. kir. udv. fogorvos-féle készítményeket kérni s csak az
olyakat fogadni el, melyek saját védjeggyel vannak el-
látva. — Bécsben, Budapesten és Innsbruckban legutóbb
is több utazó és elárúsító igen érzékeny pénzbírságra lett
a törvény által elítélve.

KAPHATÓ:

Szentesen: Podhradszky F., Dósa B., Várady I. gyógyszer-
táraiban és Wellisch V. kerekedőnél.
Csongrádon: Szilberleitner és Osejty L. gyógyszerésznél.
Szegváron: Török J. gyógyszerésznél.
K-Sz-Mártonon: Jeszenszky és Szántó J. gyógyszerészeknél.
Mindszenten: Schwarz L. gyógyszerésznél.
Orosházán: Medvecky s Erben K. és Paloczi L. gyógyszer-
nél.
Hód-Mező-Vásárhelyen: Bereck K., Kiss G. és Németh L.
gyógyszerészeknél.

Van szerencsénk a n. é. közönség szí-
ves tudomására juttatni, hogy

bizományi-, ügynökségi- és szállító

üzleti irodánkat

dr. Pollák Sándor ur (I. t. 231. sz.) há-
zában nyitottuk meg.

Egyszermind bátorkodunk az ugyanott
lévő deesaknai kő-, őrlött- és legfinomabb asz-
tali só-, továbbá boszniai szilva- és dió-, s
mindennemű mezőgazdasági gépraktárainkat
becses figyelmébe ajánlani.

Tisztelettel

POLLÁK és EHRLICH.

Gépjavitó műhely.

Alulírott b. tudomására adom a n. é. közön-
ségnek, hogy Héja Ignác ur házában (vásár-
helyi utca 45. sz. alatt)

GÉPJAVÍTÓ MŰHELYT

nyitottam.

Elfogadok bármily rossz állapotban levő gőz-
eséplő- és vetőgépet, konkolyozó és szelelő
rostákat, szeeska- és burgundi-vágókat, ku-
korica morzsolókat, tűzi fecskendőket, sző-
da- és motor-gépet javításra s átalakításra —
mű- vagy vám-malom felszerelését és min-
den e szakmába vágó bármimemű munkákat fe-
lelősségre és jótállás mellett eszközölök.

Továbbá **varrógépeket a legpon-
tosabban s legjutányosabban és gyorsan ké-
szítek — festek, aranyozok és ezüstözök.**

Varrógép részeket nálam is kaphatni.
A n. é. közönség becses pártfogásáért ese-
dezik alázatos szolgálja

SZABÓ LOVÁSZI JÓZSEF,
szerelő géplakatos és gépész.

— **Halottkém hiúság.** Egy falusi halottkém a halottvizsgálati jegyzőkönyv azon kérdő pontját, hogy az elhunytat „melyik orvos gyógykérde?” rendszerint ezzel töltötte ki: „magától holt meg“.

— **Smith iöndöni kereskedő** a következő táviratot küldte egy barátjának Worcesterbe: „Gratulálok a nyolcadik gyermek születéséhez.“ A távirótiszt, a ki a sürgönyt átvette, jónak látta e pár szóval önkénytelen megföldani: „De most már elég!“ Mikor kiderült, hogy kitől ered e lüggelék, a megbántott családapa bepörölte a távirótisztot. A vádolt azzal védekezett, hogy ő nem tett egyebet, mint hogy egy öszinte jó tanácsot adott. De a bíró mindazonáltal 50 shilling bírságra ítélte a következő indoklással: „Senki sem kérdezte önt véleménye felől.“ Ha az ily beavatkozás büntetlen maradna, úgy egy táviró tiszt, aki esetleg agglégény, valamely eljegyzési üdvözlő sürgönyhez könnyű szerrel hozzátehetné: „De jobb lesz, ha nem nősül!“ Önt esküje arra kötelezi, hogy semmit el ne hagyjon a szövegből, mitse tegyen hozzá, ne változtasson rajta.“ Az elítelt nyomorban lefizette a bírságot, de meg nem állhatta, hogy távozáskor ne szóljon oda a panaszosnak: „Nyolc gyermek megis él!“

— **Pör egy csök miatt** A trevisói felebbezési törvényszék nemrég tárgyalta a G. G. vicenzai kereskedő ellen folyamatba tett pört; G. G. azzal volt vádolva, hogy az említett városban múlt évi december 16-án megcsókolta B. Teréz asszonyt, Alessandró Z . . . feleségét a saját lakásán, a fej távol-étében. G. ugyanis az említett időben elment Z. lakására és ott egy ismerő-e után kérezték. Mután kérdésére azt válaszolták, hogy az illető nincs itthon, G. lement a lépcsőkhöz, de majd visszafordult és azt kérdezte, vajjon a ferjével beszélhet-e. Erre a kérdésre is tagadó választ kapván, B. Teréz asszonyt hirtelen megölelte és balorcáján hirtelen megcsókolta őt, viszont pedig jobb orcáján hatalmas pofont kapott a megsértett asszonytól. A csök és a pofon által okozott zajra elősiettek a Z. család cselédjei, míg G. veszélyeztetve látva személyes biztonságát kereket oldott. B. Teréz asszony a vicenzai törvényszéknél panaszt emelt G. ellen és a törvényszék G. t az o'asz büntető törvénykönyv 420. és 464. cikkeibe ütköző vétség miatt öt napi fogságra, 50 lira pénzbírságra, az összes perköltségekre és a megkárosodott fél részére 1057 lira kártértesre ítélte el. G. felebbezett ez ellen az ítélet ellen és a florenzi senmitőszék megsemmisítette az alapítéletet. B. Teréz újra megindította a pert, a felsőbírószék újra elutasította panaszát; a harmadik perújításnak se volt jobb sorsa; végre a negyedikben megindított pörben szerencsésebb volt, a mennyiben a felebbezési bíróság is megerősítette az alapítéletet és módot nyújtott G.-nek arra, hogy öt napig csendes visszavonultságban gondolkodjék a felett, vajjon 1107 lírával, öt napi szabadságvesztéssel és ráadásul még egy hatalmas pofonnal nem vásárolta-e meg tulságosan drágán a B. Teréz asszonytól vett csokot.

Irodalom.

Arany János irodalmi hagyatéka. Országra szóló örömhirt közölhetünk az olvasóval, t. i. Arany J. műveinek újabb kiadását. S bár a nagy költő halála óta egész legendák keringtek egész éven át a nemzetnek hagyott műkincsek felől, — a Ráth Mór kiadásában legközelebb kiadandó kötetek tartalma, értéke feltűnően minden várakozást, s nemcsak egész Magyarország lelkes örömeit, hanem a művelt külföld csodálatát és irigységét is kihívja. A gyásznap óta, mikor Arany János szelleme elköltözött hozzánk, kegyelotes fűt kéz a legnagyobb lelkiismeretességgel gyűjtö össze a fennmaradt irodalmi relikviákra. A költő fia: Arany László éveket színt és munkára, hogy a nemzet egy teljes gyűjteménynek jusson birtokába a kiadatlan nagybecsű kéziratokból, melyeket Arany János csak halta után kívánt nyilvánosságra hozni. A magyar nemzet az öröksége most válik közkincsé. Ráth Mór a nagy költő hagyatékához múltó ambícióval állítja ki Arany János négy új kötetét. A legdisztes nagy 8-ad réten, az összes munkák legutóbbi nyolc kötetes kiadásához egészen azonos alakban és kiállításban fognak e kötetek már egközelebb megjelenni. Az első kötet Arany László bevezetésével nagyrészt a dalok gyűjteményét nyújt a költő életrajzához, tartalmazni fogja Arany János önéletrajzát és 30-35 ívre terjedő kiadatlan költői műveit. Van ezek közt egész sora a nagy stílus epopóáknak. Ezek közt a „Csaba királyfi“ című hun rege foglalja el az első helyet, mely a „Buda halálát“ az „Étele és Buda“, „Rika és Hildko“, s a „Csaba“ című részekkel egy nagy tetralógiává egészíti ki. Ezenkívül öt más epopóát is tartalmaz e kötet, melyek címei: „Az utolsó magyar“, „Éden“, az „Öd-ököl agyal“, „Csand“ és „Daliás idők.“ Ugyane kötetben egész sorozatát a lírai és kisebb epikai költeményeknek, epigrammoknak fogja találni a közönség. Itt közölhetnek a „régí költemények“ ama számai, melyek eddig politikai és egyéb okokból nem jelenhettek meg. Ilyen többek közt a „Róza Sándor“ című, s négy műfordítás Moore-ból Burns-ból és Horatius-ból. Az „Öszikép“ ciklusa 35, a „Köszöntők“ 6, a politikai félek 12, a „Paródiák“ 7, a „Csilagulláskor“ című 7, az „Ortologusok ellen“ című három és „Betegség, agsága“ című 16 költeményt tartalmaz — Van ezen kívül e kötetben 34 „terv“ és „kedv“, 22 „rögtönzés“, „tréfa“ és „sólaj“, és tőredékben a „Zrínyi“ népies kidolgozása s a vázlatok közt a „Bolond Istók“ folytatása. A kötet bezáró ívei Arany László jegyzeteit egy a bevezetéshez, mint az önéletrajzhoz tartalmazzák. A második kötetbe a költő prózai művei vannak összegyűjtve. Ezek részint irodalmi irányúak, bírálatok, könyvismertetések melyek eddig nem jelentek meg, részint kisebb-nagyobb tanulmányok, melyen a „Nyelv és stíl“ című, s Zrínyi és Tassó ról szóló. Berekesztik a kötetet „beszély kiörletek“ és irodalmi forgácsok. A harmadik és negyedik kötetben Arany János levelezései fognak összegyűjtve közkinésé válni. Ez a gyűjtemény öt részből áll: a forradalmi évek Petőfivel stb. (1845-49), a forradalom után Tompával stb. (1850-51), a nagy-körösi évek időszakából (1851-60), a szerkesztőségi és akadémiai évekből (1861-76), végre az „Alkonyat“ című sorozatból (1877-82). A függelék a költő utolsó leveleit (1882) tartalmazza. Ráth Mór ez epokális kiadáshoz Arany János három különböző korbeli arcképét, közte azt, melyet Petőfi rajzolt, számos faksimile és egyéb lerajzolt relikvia kíséretében mellékelte. Előfizetési ára a 120 ívre terjedő kiadásnak 10 forint A 1-ikes kiadó aggodalmának ad kifejezést, hogy tán rossz időben lép a magyar közönség elé, midőn a nemzeti közérzés anatiában szendereg. De mi azt hisszük, hogy ha ily apatiából a nemzet közvéleményét felebrésztani lehet, akkor az Arany János irodalmi hagyatékában megszólaló nemzeti géniusz birni fog ezzel a büvös hataommal.

Kétezer népdal zongorára alkalmazva! A „Magyar Dal Album“ című egyetemes magyar népdalgűjtemény, mely eddig öt folyamban 1000 magyar népdalt közölt, rövid szünetelés után folytatja pályáját s új öt folyamban ismét 1000, az eddigi folyamban meg nem jelent dallamot fog közölni, melynek befejeztével fenti vállalat 2000 magyar népdal gyűjteménye leend — zongorára alkalmazva. A hatodik folyam az előbbiekhöz

hasonlóan kétszáz, — és pedig az 1001-1200 számú dallamot fogja közölni 10 havi fűzetben, fűzetenkint 20 dallam tartalommal. Az első fűzet most jelent meg következő 20 dallammal: 1. A babóthi faluvégi kis házban. 2. A baróthi hegy aljában. 3. Ablakomban három cserép muskátli. 4. Ablakomban nyíl a tulipán. 5. Addig rózsám innen el nem megy. 6. Adjon Isten jó éjszakát. 7. A gitár énnékem minden örömem. 8. A hegyoldalt venyigesor takarja. 9. A kemencén az iró. 10. Akinek nincs szeretője. 11. A magyarok szent hónapja. 12. A nagy lakodalomra. 13. Anyám, anyám, éles anyám! 14. Anyám, táncba mehetnék. 15. Anyácska, végy beteg leányodnak. 16. A pápai piacon. 17. A reggel is sötét. 18. A rózsának töve van. 19. Arra járunk, arra. 20. A snubának nincs melege. Előfizetési árak bérmentes postai széküldéssel: egész évre, 10 fűzetre: 1 frt 90 kr.; félévre, öt fűzetre: 90 kr.; egyes fűzet ára 25 kr. Előfizetési pénzek a „Magyar Dal-Album“ kiadóhivatalába — Győr — intézendők.

A P R Ó S Á G.

— Mester legény-bálban Takácslegény (sánta, oda kiált a cigányoknak) Mi lesz lát, Péter? . . . huz-zad már! . . .

Péter primás: Csak tessék hozzásáfogni! . . . mi ugysis utól írjtok!

A beteg szobából. Orvos: Volt-e széke? István gazda: volt, de a végrehajtó urak elvitték.

Suszterinas vacsorája. A. Mit kaptál vacsorára?

B. Poflevest, buktát a hátamba, disznólatát a képenbe és csemege gyanánt barackot a fejemre.

Megtörtént. Berugva megy hazafelé a sötétben a falusi bíró s rákiált a bakterre:

— Hej Mihály! Hol lakik itt a bíró?
— Hiszen, bíró uram, épen kigyelmed a bíró.
— Buta, azt jól tudom; hanem a házat nem bírom megtalálni.

Sohse' válogasson. Egy palóc faluban a pap, hogy az ösziket elvethessék, esőért imádkozott.

A mint azonban az ima ezen részét mondja. . . „Adjál nekünk Uram egy áldásos csüdes esőt“ . . . Nagy sábel-lobbal közbekiált egyik hibe:

— Sohse válogassék főtisztelendő uram, — akár milyen esőt adjon ó szent fölsége, csak adjon.

Egyenlőség az Isten előtt. Nagy Frigyes egyszer betegsége alkalmával komornokja által az Isten-imát olvastatta fel. Mikor az ehhez a részhez ért: Az ur áldjon és óvjon meg téged, így olvasta: Az Ur áldja és óvja meg fölségedet:

— Fickó, — szólt a király — olvass helyeseu, én a jó isten előtt ép oly kutya vagyok . . . mint te.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: Balázsovits Norbert.

golországot oly bájólónak találta, hogy nem volna képes azt el-hagyni anélkül, hogy Rómába szivbajban muljék ki . . . Ransom kisasszony, legyen szabad kérem, hogy néhány pillanatra helyettem O'Leary Falconer urat fogadja el gavallérjának. — Ott látom Burton John régi barátomat s borzadva emlékszem vissza, hogy tizenégy nap óta háromszor küldte el hozzám névjegyét.

És Mayers bátran indult a vendégek közé, kik egy gyors polka hangjai mellett gyorsan ritkulni kezdettek.

„Nyujtsd karodat, Falconer!“ mondá Maud, miközben ugy reszketett, mintha hideg lelte volna.

Falconer engedelmessékedett s hagyta magát Maudtól vezetni egy gyönyörű bondoirba, melynek nyílt ajtaja azon vendégeket készítette belépni, kik a bál teremből szökni óhajtottak. Itt Falconer, az az erőteljes ifju, kimerülve, majdnem magán kívül a pamlagra dült s kezeivel eltakarta arcát.

„Istenem!“ sóhajtozék mély fájdalomban. „Sylviam, kedves, örökké szeretett Sylviam! Mivé lett szerelmünk és boldogságunk!“

„Térj magadhoz, Falconer!“ mondá Maud gyors mozdulattal s félig halk hangon. „Valaki közeledik.“ Azután mellette helyet foglalván fennhangon folytató: „O'Leary ur, Mayers ur beszédjéből azt érttettem ki, hogy ön Olaszországba utazik?“

„Ugy van, Ransom kisasszony;“ viszonzá Falconer nyomott hangon. „Ugy volt elhatározva, de még magam sem hiszem, hogy elutazniék . . .“

E közben néhány hölgy lépett be a kabinetbe, egy pillantást vetettek a fiatal párra, megnézték öltözéküket a tükörben s nemsokára magukat meghajtva távoztak.

„Az Ransom kisasszony volt . . .“ suttogá a hölgyek egyike távozáskor. „Bizonyos, hogy csak gonosz irigység vagy teljes izléstelenység nem találhatja eléggé bájosnak Ransom ur megtalált leányát . . .“

„Az ő szépsége,“ viszonzá társnője, kinék fiatal arca szellemességről és bátorságról tanuskodott, „az én izlésemnek kissé mélabus és azt hiszem, hogy ezt állithatom anélkül, hogy valaki rossz izléssel vádolhatna. Azonban a gentleman véleményem szerint a legszebb férfiak egyike, a kiket valaha — jól megjegyzendő, nem talán életben, hanem a festészet valamely remekművén — láttam. Megfigyelte-e ön ezt a szellemes, erélyes főt, lady Tayne, mely majdnem tragikus fájdalmat fejezett ki . . .“

sége, hanem Rómában teljesen szabadon fog járni, tanulni és tervezni s minden lehető el fog követni, hogy a rá erőszakolt módszertől szabaduljon. És a mi külső berendezkedését illeti: annyi bizonyos, hogy azt — ahogy épen tudja vagy akarja, jól vagy rosszul fogja megtenni.“

„A fiatal művész tehát Rómába megy?“ kérdezé csodálkozva Ransom.

„Természetesen! Nem ön beszélt-e az imént róla?“

„Szándékom volt önhöz fordulni, Mayers ur, hogy mutassa meg nekem az utat, miként tehetnék legjobban valamit pénz tekintetében a fiatal emberért a nélkül, hogy kitegyem magamat ama veszélynek, miszerint visszautasítana . . .“

„Végtelemül sajnálom,“ viszonzá Mayers mély meghajtással, „de igazán O'Leary nincs abban a helyzetben, miszerint valaki neki oly ajánlatot tegyen, amilyent ön szándékozik tenni.“

„Hogy értsem azt? Ön talányokban beszél!“ mormogá Ransom Dániel a legnagyobb mérvben bámulva.

„Az pedig, Ransom ur, egészen egyszerű dolog!“ mondá nevetve s meglegedetten Mayers. „Mit akar ön tenni? A fiúnak van oly vagyona, mely évenként bizonyosan nem lesz alább 2000 fontnál!“

„Lehetetlen, uram!“ viszonzá Ransom. „Talán más O'Learyt gondol, nem azt, a ki iránt én érdeklődöm? Ez a név Írországban nagyon gyakori.“

„Az meglehet, Ransom ur! Majd bemutatom önnek az én O'Leary Falconeremet. Magammal hoztam az ifjut; de előre biztosítom, hogy dacára a közönséges névnek — mint ön vélekedik, egy nem mindennapi fiokót fog benne feltalálni. Viszontlátásra!“

Maud azóta, hogy hallotta annak nevét, kin egész lelke csüggyött, mindig azon iparkodott, hogy néhány szót ellessen azon beszélgetésből, mely Mayers és Ransom közt folyt; de Ransom intésére Mayers kissé mérsékelte hangját s Maud semmit sem hallott. Midőn Mayers tovább ment, Ransom Maud helyéhez közeledett, megszorítá kezét s mondá:

„Bátorság, kedves gyermekem!“

A legközelebbi pillanatban polkához készültek. Falconer látta, mennyire hódolnak Maudnak ép oly szép, mint előkelő, csillaggal és érdemrenddel feldisített gavallérok. Szíve majd megmeredt fájdalomtól és bánattól, oly kimondha-

Hirdetmény.

A „Szentesi Segélyegylet“ megszüntével alakítandó „Szentesi-Hitelszövetkezet“ részéről közhírré tétetik, hogy alapszabály tervezete elkészítettén, folyó évi november 7-től december 1-ig a „Szentesi Segélyegylet“ hivatalos helyiségében (Kajtár-féle ház) kitétetett, mely időtől fogva a hivatalos órákban bárki által megtekinthető.

Valamint közhírré tétetik az is, hogy a „Szentesi-Hitelszövetkezet“ megalakíthatása végett említett helyen az alábbi iv is kitétetett és az abban kitüntetett feltételek elfogadása és részvényenként 1 forint előleg lefizetése mellett 1886. évi december 1-éig részvényeket előjegyezni lehet.

Az alakuló közgyűlés határideje kellő számú részvények aláírása után fog kitűzteni és az érdekelt feleknek tudomására hozatni.

Szentesen, 1886. évi október hó 29-en.

A „SZENTESI-HITELSZÖVETKEZET“
szervező bizottsága.

MEGHÍVÁS.

A „SZENTESI SEGÉLYEGYLET“-NEK

folyó évi december hó 5-én d. e. 9 órakor
Szentés város közgyűlési termében
tartandó

rendkívüli közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém meghívni.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az egyleti vagyon felosztása végett fel- számoló bizottság választása.
2. A tiszta nyeresemény 1%-tőljának hova fordítása iránti határozat hozatal.
3. Közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére küldöttek választása.

Szentesen, 1886. évi november 7-én.

Dósa Béla,
igazgató.

OLCSÓ BOR.

Tudatom a borkedvelő közönséggel, hogy nálam a *Dósa-féle házban* kitünő kerti bor literje 16 kr., kitünő ó-bor literje 20 kr. és kis istűn fűt seprő pálinka literje 50 kr. — Ezen kívül kitünő ménési vörös borok kaphatók 40 kától 80 krig.

Kiváló tisztelettel: Neumann Jónás.

1623/886. tk. szám.

Árverési hirdetmény.

A csongrádi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Szentesi lakareképzár“ mint végrehajtónak Grünwald Ferencz és neje Regner Antonia végrehajtást szenvedő elleni 9977 frt 20 kr. tőkekövetelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyben a csongrádi kir. járásbírószág területén lévő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 2760. sz. tjkben foglalt 9534. hrszámú 1500 négyszögöl terű és a csongrádi 3859. sz. tjkben foglalt 9533. hrszámú legelővel együtt o. ért. 799 frtra becsült legelőkre és azon levő épületek valamint a csongrádi 3859. sz. tjkben foglalt 9533. hrszámú 4¹³⁷/₁₀₀₀ hold terű és a 9534. hrszámú földön levő és 31,370 frtra becsült gőz-örölő és fűrészelő-malomra és így tehát összesen 32,169 frtra becsült legelőkre s azon levő gőz-örölő és fűrészelő-malomra és összes tartozékaikra, — a csongrádi 1097. sz. tjkben foglalt o. ért. 1800 frtra becsült 1669 hrszámú házra és réti illetekre, — a csongrádi 2476. sz. tjkben foglalt 8473. hrszámú 533 négyszögöl terű o. ért. 58 frtra becsült koleszi szőlőre, — a csongrádi 1184. sz. tjkben foglalt 6223 hrszámú 432 négyszögöl terű 54 frtra becsült öreg szőlőre, és a csongrádi 7061. sz. tjkben foglalt 2424. hrszámú 312 négyszögöl terű Grünwald Ferenc és Pap János neven levő 24 frtra becsült bőkényi földre az árverést a megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor a csongrádi kir. járásbírószágnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 79 frt 90 kr., 3137 frt, 180 frt, 5 frt 80 kr., 5 frt 40 kr., 2 frt 40 kr. keszpenzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1886 évi szeptember hó 11-én.

A csongrádi kir. bírószág mint telekkönyvi hatóság.

Sordovány
kir. tájársbíró.

Kölcsön 6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, úgy m. háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok stb. kaphat közbejöttem útján egy BUDAPESTI HITELSZÖVETKEZETTŐL 100 fttól 2000 ftrig 3 év alatt postatalvány útján visszafizetendő 6%-os személy hitel kölcsönt.

5%-os bank-kölcsön

közvetítették 400 fttól kezdve egy millióig földbirtokra 17 évre 5%, 32 évre 2% és 40¹/₂ évre 1% tőke-törlesztéssel. Jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2¹/₂% tőketörlesztéssel. Házkölcsönöknél megállapítandó becslési költség előre leteendő. Földbirtoknál az évi állami földadónak 40—50-szeres összege kölcsönként adatik. Nagyobb tőketörlesztést bármikor eszközölhet. Folyamodónak kell hozzám telekjegyzőkönyvet, adókönyvet és kataszteri birtoknyit beküldeni. Értékpapírokra a bank a tőzsdei árfolyam ³/₄-ed része erejéig kölcsönt ad, esetleg értékpapírokat vesz és elad. — Válasz és portóköltség fejében 30 kr. levélbélyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

Pollák János,

bizományi és ügynöki irodája, Budapest, VII. csömöri ut 37. sz. I. em.

atlan lesújtottnak érezte magát, hogy buslakodása az első percekben elnyomta féltékenységét. Ugy felöltözve, teljes toilettben a kedves virágot, Sylviját, még sohasem látta, és a esilógó atlasz ruha, egyszerű, de fölötté értékes díszre majdnem elidegenítette tőle úgy, hogy olyasmit érzett, mintha Maud szívéből jó távol lenne. Hogy mert volna ő közbelépni és szembeszállni ezen fényes urakkal, kik alázatosan hajlongáltak az előtt, kinek szerelme az övé volt?

„Mayers urnak igaza volt — és,“ tevé hozzá magában Falconer benső nyugtalansággal, „Ransom urnak szintén igaza volt, — midőn mindenki saját felfogásából állítja, hogy jelen helyzetemben lehetetlen föllépnem mint Sylvia kérésének. Belátom, hogy Rómába kell mennem s mégis mily kín — mennyire irtózik tőle szívem, hogy Sylvit elhagyjam, jobban irtózik tőle, mintha kedvese helyett az élettől bucsuzni kellene! Ah, nem ér-e nekem többet mint saját életem?“

Lord Percival Henry karon fogva vezette a szép Maudot a táncba. Falconer nem vette le szemét Maudról és a gavallérról. Azt hitte, hogy Maudnak éreznie kell tekintetének forróságát és erejét, hogy a legközelebbi pillanatban hátra kell néznie, hogy azt keresse fel, kinek tekintete gyönyörű termetét nézi. De Maud lehorgasztá fejét és sem jobbra, sem balra nem nézett.

„Mi mindent mondhat neki ez az ember,“ mormogá magában Falconer, midőn ama buzgalmat látta, melylyel Maud táncosa szavainak érdekességet kölcsönözni iparkodott. Eltalálta, vagy legalább eltalálni vélte a gyöngéd mosolygal előadott beszédét — tartalma sem lehetett más, mint bámulat, hielgés és szerelem. És ő — Falconer, azon tantulusi kinokat érezte szívében, hogy ezen fényes körből, melyben Maud mozgott, ki van zárva — neki előbb ki kellett vinnia a jogosultságot, munkával elérnie, hogy e körben megjelenhessen, hogy Maud közelségének boldogságát egykor élvezhessen. Ma este nem volt ő egyébb, mint a megjelenésre feljogosított Mayer ur felelősségére becsempészett vendég.

Maud táncosa eltalálni látszott most ama hangot, melyre a leány szíve válaszolt. Főlemelte szép fejét s szemének sugárzó örömteljes kifejezésével nézett föl lord Henryre s félreismerhetlen kedvességgel válaszolt neki. Lord Henry épen Rushbrook Hallot említette.

Ha Falconer ezt sejtette volna, egy hosszú kínos órától fel-

lett volna mentve. És ő kedvesét, jegyesét itt hagyja, szemben a hielgés minden varázsával, mélyen érzett hódolatok bájaival, udvarlói rangjának és roppant gazdagságának csábító fényével? Egyedül hagyja őt itt s csak azon érzelmektől védve, melyek oly rövid idő óta vették fel a Falconerhez való menyasszonyi szerelem jellegét? „Bizony úgy van — a nők szerelme olyan mint üveg és porcellán“, suttogá Falconer, midőn Maud Henryvel beszélgetését folytatta. „Az ő szerelme nem állja ki a próbát anélkül, hogy türekeny edényhez hasonlóan annak hiszékenységét megsejálja, ki a próbát máris annyira kiállotta. Maud ezen kábitó fényben, a Letho itálához hasonlóan működő élvezetek közepe, melyeket a nagy világ nyújtani képes s melyek amál biztosabban hatnak, amennyiben Sylvia előtt újak, egykori tanulói társát és a tanulót, kinek dolgozni, tanulni küzdeni kell, hogy állásra vergődjék, nemsokára el fogja feledni ezen gavallérok mellett, kik épp oly fiatalok és szebbek én nálam, s mind annak birtokában vannak, a mit én menyasszonyomnak a legszerencsésebb esetben csak évek múlva nyújtani tudok.“

Mély gondolatokba merült. A terem oldalasarnokainak egyikében egy asztalnál leülvén maga elé bánt, midőn végre a polkának vége lett s Maud a tömegben eltűnt. Nem hallotta sem a zenét trombita kíséretével s a dob tompa hangjával, sem a bál vendégek ezerszeresen viszhangzó mormogását... Falconer lelkében egy csábító alakot emelkedni látott, mely palmaágakkal s koszorúkkal közeledett hozzá. — A halálra gondolt, a mely a szerelem és élet minden fájdalomából és kínjából egy pillanat alatt a legbiztosabb, legmélyebb nyugalomba vezette volna el.

Falconer a vállán érzett gyöngéd ütés költé föl merengésből. Összerezent és bámulva nézett körül.

Háta mögött Mayers állott igen jó kedvében s egy hölgyet karján vezetett. Maud teljes szépségében állott Falconer előtt.

„Te vagy, Sylvia!“ E szavakat alig bírta az ifju kiejteni, miközben zavartan állott föl s Maudnak kezét nyújtá.

„Nagyrabecsült Ransom kisasszony“, mondá Mayers kifogástalan társalgási hangon, „engedje meg nekem, hogy önnek O'Leary Falconer urat, London legkitünőbb szobrászainak egyikét s egyszersmind kiváló kedvencemet bemutatthassam. Szándéka volt, otthonát még egyszer szemlélni egész szeretetreméltóságában, mielőtt Olaszországba utaznék, hogy emlékébe annál erősebben legyen bevésve. Nem hiszem, miszerint ma éjjel An-